

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Migrat ex Insula. n. 42.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1606.

quos plures solito alueras, pecuniæ quantitatem insolitam ex gregibus venditis & armentis consecisses, (quod ab homine prouido & ad rem attento quærite semper repereram fieri sine magna aliqua causa non debuisset) uerenti quæritur ne quid animo agitares, quod tuo quidem iudicio ad commune Catholicorum commodum referretur, & monenti uideres porro ne temere quid ageres sed certo consilio; facile enim esse nocere cum quis prodesse se existimat, Duo responderis; Primum nihil in commune Catholicorum rem agitari quod quidem tu scires aut mihi posses dicere: Alterum; quod quandoque tu aliquid in rei Catholicæ utilitatem suscepturus esses, perspicuum cunctis futurum quantum illam tu tuis commodis & rationibus præferendam censes. *Garnertum* etiam (quantum tu cogitatione assequi posses) de huiusmodi re aliqua non esse consultum: qua in responsione cum aquiescerem discessi; neque ab eo die te aut ex conuatis quempiam postea uidi; speroque te testem præterea futurum quam uehementer ego semper ab omni ui & turbulento agendi modo abhorruerim: Et sanè si hac tua tam graui affirmatione mihi non fuisset factum satis, cito declarassem quantum mihi displiceret omnis uolentia, cum Christi consilium & superiorum mandata ex contrario contendat ut in patientia studeamus possidere animas nostras.

XLII. Erant apud Iacobum Regem eo tempore præcipui, Dux Lenoxiæ, Comes Salisburienfis, & Northamptonius; Hos scriptis literis rogat ut non minus Innocentiæ quam iustitiæ rationem habere uelint, ut tantos viros & ad tam magna natos educatosque decet. Si quis coniuratorum, qui præ se ferret mori in timore Dei, sine spe longioris hinc uitæ obtinendæ, cum posset dicere actorem vel conscium coniurationis, non recusare se præter infamiam, omne genus supplicij perduellionibus debiti: *Euerardum Digbeyum*, quo familiarissimè semper usus fuerat, testari posse quam ignotum sibi fuerit hæc omnis conspiratio biduo antequam detegeretur; flagitat illum eo in articulo interrogari, neque dubitare quin quod uerum est dicturus esset: Literas ad eum scriptas adiungere, ut certius reddantur, quo omnibus notum sit quid ad integritatem comprobendam requirat. Denique ut non auditum damnare à moribus Dei alienum est, ita æquas audiri postulantibus præbere aures excelsi esse animi, ac tum generis dignitati, tum amplitudini potestatis congruentissimum; quorum omnium haud dubitaret viros tantos habituros rationem.

Migrat ex
Insula.

Quid *Digbeyus* moriens testatus sit in loco dictum est. Quid cæteris ipsique Regi uisum sit inde colligi potest quod post reorum examinationem, & inspectis literis, quas ipse per plateas Londinenses de nocte curauerat spargi, remissus inquisitum est; initio enim tanta est sedulitate quæsitus, ut nouem diebus continuus in antro domestico latere necesse fuerit, fame & frigore enecandus (erant enim festa Natalia) nisi pia domesticorum caritas (quibus notæ erant latebræ) modum reperisset in tenebris quidpiam esculenti quandoque porrigendi. Et potuisset diutius delitescere (nam commodas sibi ædes comparat) ac uident non posse se eo fructu quo olim calamitoso illo tempore uersari, nactus oppor-

unitatem

tunitatem Legati in Hispanias redeuntis, sub eius umbra traiecit in Belgium, & profectus Romam, cum Tibure aliquamdiu à curis semotus hæssisset, redijt Louanium, multis magniq; rebus efficiendis seruatus, de quibus suo loco. Interim exeunti ex insula, in portu ipso non parua oblata est difficultas. Legato enim & qui comitabantur nobilibus incidit vereri nè ingratum futurum esset Regibus protegere hominem tanti criminis causa proscriptum; durauitque disputatio à vespertino tempore ad sequentis diei horam nonam, quæ erat soluendum; cum subito mutatis animis, Legatus ipse & nobiles vocatum *Gerardum* proprijs manibus veste induerunt Hispanica, vt minori suspicione tanquam de familia vnus transfretaret. Et erat dies tertius Maij, quo die & hora *Garnettus* ad mortem trahebatur; vt proinde *Gerardus* id *Garnetti* meritis tribueret; quemadmodum & quatuor votorum professionem, ad quam post annos aliquot eodem Maij die tertio est admissus, etsi Theologiæ, præterquam morali, nunquam dedisset operam, nisi quantum priuato studio assequi potuit.

XXXIV. Quàm vero perniciosa sit illa amulatio quæ (vt Cicero in Tusculanis loquitur) rivalitati similis est, in libello qui post viginti sex annos prodijt est demonstratum: In eo enim cum assereretur iactasse se quempiam de Societate quod laborando in pulueraria coniuratione sudore maduisset, tam indiligens linguæ custos inuentus est Reuerendissimus Chalcedonensis *Richardus Smithæus*, quàm calami, scriptor ille libelli, dixisseque fertur hunc fuisse *Gerardum*. *Leuis nimirum apud præoccupatos est omnis probatio.* Quid enim fortius *Digbeij* morientis & *Gerardo* familiarissimi Testimonio? Qui non illum solum, sed omnes Societatis homines ab opere, & à conscientia exclusit; Et quidem latere illum potuit cæterorum conscientia, huius certè haud potuit opus. Quid deinde *Gerardi* tot literæ; tot Religiosæ cum iureiurando affirmationes, tot execrationes? de quibus literis, hæc *Michaël VV alpolus* ex Anglia ad *Personium* 29. Ianuarij Anni sexcentissimi sexti. "Vidi *Gerardi* literas, quas tam plenas esse iudico, vt optari nihil amplius possit; & planè perualum habeo; ipsi Regi & vniuerso Senatui factum esse satis; fertur etiam Regem id verbo significasse cum literas inspexisset: Vt merito *Thomas Fitzherbertus*; eo tempore Seminarij Anglorum de vrbe Rector; *Murij* Generalis mandato Chalcedonensis prudentiam ea in re conscientiamque requisierit, his scriptis ad eum literis.

Reuerendissime & multum honorabilis Domine.

Cum intellexerim quendam ex nostra Societate insimulatū nuper esse (tacito nomine) in libello in lucem edito (ac si gloriatus fuisset iudasse se in conspiratione pulueraria operando) & Reuerendissimam Dominationem Vestram hunc nominasse, atque (vt quidem videtur) credere fuisse Patrem *Ioannem Gerardi*; Religione me obstringi arbitror, vt quædam quæ illum remque hanc contingunt cogitationi Reuerendissimæ Dominationis Vestræ offeram, tum ex comuni vinculo nostræ Religionis, tam ex magnis ipsius meritis, tum

Nova cõ
lunna de
Gerardo.